

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (prvá komora)

zo 7. marca 2018*

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Smernica 2003/96/ES – Zdaňovanie energetických výrobkov a elektriny – Článok 14 ods. 1 písm. a) – Energetické výrobky používané na výrobu elektriny – Povinnosť oslobodenia od dane – Článok 15 ods. 1 písm. c) – Energetické výrobky používané na kombinovanú výrobu tepla a elektrickej energie – Možnosť oslobodenia od dane alebo zníženia úrovne zdanenia – Zemný plyn určený na kombinovanú výrobu tepla a elektriny“

Vo veci C-31/17,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Conseil d'État (Štátna rada, Francúzsko) z 18. januára 2017 a doručený Súdnemu dvoru 23. januára 2017, ktorý súvisí s konaním:

Cristal Union, právna nástupkyňa spoločnosti Sucrerie de Toury SA,

proti

Ministre de l'Économie et des Finances,

SÚDNY DVOR (prvá komora),

v zložení: predsedníčka prvej komory R. Silva de Lapuerta, sudcovia C. G. Fernlund, J.-C. Bonichot, A. Arabadžiev a E. Regan (spravodajca),

generálny advokát: E. Tančev,

tajomník: V. Giacobbo-Peyronnel, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 22. novembra 2017,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- Cristal Union, právna nástupkyňa spoločnosti Sucrerie de Toury SA, v zastúpení: C. Lesourd a J.-M. Priol, avocats,
- francúzska vláda, v zastúpení: D. Colas, E. de Moustier, S. Ghiandoni a A. Alidière, splnomocnení zástupcovia,
- fínska vláda, v zastúpení: S. Hartikainen, splnomocnený zástupca,
- Európska komisia, v zastúpení: C. Perrin a F. Tomat, splnomocnené zástupkyne,

* Jazyk konania: francúzština.

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 22. februára 2018,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 14 ods. 1 písm. a) a článku 15 ods. 1 písm. c) smernice Rady 2003/96/ES z 27. októbra 2003 o reštrukturalizácii právneho rámca spoločenstva pre zdaňovanie energetických výrobkov a elektriny (Ú. v. EÚ L 283, 2003, s. 51; Mim. vyd. 09/001, 405).
- 2 Tento návrh bol predložený v rámci sporu medzi spoločnosťou Cristal Union, právnou nástupkyňou spoločnosti Sucrerie de Toury SA, a Ministre de l'Économie et des Finances (minister hospodárstva a financií) vo veci zdanenia zemného plynu používaného kogeneračným zariadením na kombinovanú výrobu tepla a elektriny.

Právny rámec

Právo Únie

- 3 Odôvodnenia 2 až 7, 11, 12, 24 a 25 smernice 2003/96 znejú:
 - „(2) neexistencia ustanovení spoločenstva, ktoré by ukladali minimálne sadzby zdanenia na elektrinu a energetické výrobky iné, ako sú minerálne oleje, môže negatívne ovplyvniť náležité fungovanie vnútorného trhu;
 - (3) náležité fungovanie vnútorného trhu a dosiahnutie cieľov ostatných politík spoločenstva si vyžaduje stanovenie minimálnych úrovni[í] zdaňovania na úrovni spoločenstva pre väčšinu energetických výrobkov, vrátane elektriny, zemného plynu a uhlia;
 - (4) značné rozdiely vo vnútroštátnych úrovniach energetickej dane uplatňovanej členskými štátmi by sa mohli ukázať ako škodlivé pre náležité fungovanie vnútorného trhu;
 - (5) stanovenie primeraných minimálnych úrovni zdaňovania môže umožniť zníženie rozdielov vo vnútroštátnych úrovniach zdaňovania;
 - (6) v súlade s článkom 6 zmluvy [ES] požiadavky ochrany životného prostredia sa musia integrovať do vymedzenia a vykonávania ostatných politík spoločenstva;
 - (7) spoločenstvo ako zmluvná strana Rámcového dohovoru Organizácie Spojených národov o klimatickej zmene ratifikovalo Kjótsky protokol; zdaňovanie energetických výrobkov, prípadne elektriny, je jedným z nástrojov, ktoré sú k dispozícii na dosahovanie cieľov Kjótskeho protokolu;
- ...
- (11) daňové opatrenia učené v súvislosti s vykonávaním tohto právneho rámca spoločenstva pre zdaňovanie energetických výrobkov a elektriny sú záležitosťou, o ktorej rozhodujú jednotlivé členské štáty; v tomto ohľade sa členské štáty môžu rozhodnúť nezvýšiť celkové daňové zaťaženie, ak usúdia, že vykonávanie takejto zásady daňovej neutrality by mohlo prispieť k reštrukturalizácii a modernizácii ich daňových sústav podporením správania vedúceho k vyššej ochrane životného prostredia a k zvýšenému využitiu práce;

(12) ceny energie sú kľúčovým prvkom politik spoločnosti v oblasti energie, dopravy a životného prostredia;

...

(24) členským štátom by sa malo dovoliť uplatňovať určité iné oslobodenia od daní alebo daňové úľavy tam, kde to nebude poškodzovať náležité fungovanie vnútorného trhu a nebude to mať za následok deformácie hospodárskej súťaže;

(25) najmä kombinovaná výroba tepla a elektrickej energie a aby sa podporovalo používanie alternatívnych energetických zdrojov, môžu mať obnoviteľné formy energie nárok na uprednostňovanie.“

4 Článok 1 smernice 2003/96 stanovuje:

„Členské štáty zdaňujú energetické výrobky a elektrinu v súlade s touto smernicou.“

5 Podľa článku 14 ods. 1 písm. a) tejto smernice:

„Okrem všeobecných ustanovení stanovených v smernici [Rady] 92/12/EHS [z 25. februára 1992 o všeobecnom systéme, držbe, preprave a kontrole tovarov podliehajúcich spotrebným daniam (Ú. v. ES L 76, 1992, s. 1; Mim. vyd. 09/001, s. 179), zmenenej smernicou Rady 2000/47/ES z 20. júla 2000 (Ú. v. ES L 193, 2000, s. 73; Mim. vyd. 02/010, s. 186)] o používaní zdaniteľných výrobkov, ktoré sú oslobodené od daní a bez toho, aby boli dotknuté ostatné ustanovenia spoločnosti, členské štáty oslobodzujú od daní na základe podmienok, ktoré stanovujú na účely zabezpečenia správneho a spravodlivého uplatňovania takýchto oslobodení od daní a zabránenia krátenia daní, daňových únikov a zneužívania:

a) energetické výrobky a elektrinu používan[é] na výrobu elektriny a elektrinu používanú na udržiavanie schopnosti vyrábať elektrinu. Členské štáty môžu však z dôvodov environmentálnej politiky tieto výrobky zdaňovať bez toho, aby museli dodržiavať minimálne úrovne zdaňovania stanovené v tejto smernici. V takomto prípade zdaňovanie týchto výrobkov sa neberie do úvahy na účely splnenia minimálnej úrovne zdaňovania elektriny stanovenej v článku 10.“

6 Článok 15 ods. 1 písm. c) uvedenej smernice stanovuje:

„Bez toho, aby boli dotknuté ostatné ustanovenia spoločnosti, členské štáty môžu pod daňovým dohľadom uplatňovať úplné alebo čiastočné oslobodenia od daní alebo daňové úľavy v úrovniach zdaňovania na:

...

c) energetické výrobky a elektrinu používanú na kombinovanú výrobu tepla a elektriny.“

7 Článok 21 ods. 5 tretí pododsek smernice 2003/96 stanovuje:

„Subjekt vyrábajúci elektrinu pre svoju vlastnú spotrebu sa považuje za distribútora. Napriek článku 14 ods. 1 písm. a) členské štáty môžu oslobodiť od daní malých výrobcov elektriny za podmienky, že zdaňujú energetické výrobky používané na výrobu uvedenej elektriny.“

Francúzske právo

- 8 Code des douanes (Colný kódex) vo svojom článku 266 quinquies v znení uplatniteľnom od 1. januára do 31. decembra 2006 uvádzal:

„1. Zemný plyn... podlieha vnútroštátnej spotrebnej dani pri jeho dodaní konečnému spotrebiteľovi.

...

3. ...

Dodávky plynu sú takisto oslobodené od dane, ak sú určené na použitie:

...

c) ako palivo na výrobu elektriny, počnúc 1. januárom 2006, s výnimkou prípadu, ak sú dodávky plynu určené na použitie v zariadeniach uvedených v článku 266 quinquies A.“

- 9 Článok 266 quinquies A Colného kódexu v znení uplatniteľnom od 1. januára 2006 stanovuje:

„Dodávky zemného plynu a minerálnych olejov určené na použitie v rámci kogeneračných zariadení na účely kombinovanej výroby tepla a elektriny alebo tepla a mechanickej energie sú oslobodené od vnútroštátnych spotrebných daní stanovených v článkoch 256 a 266 quinquies na obdobie piatich rokov od spustenia uvedených zariadení do prevádzky. ...

Toto oslobodenie sa vzťahuje na zariadenia, ktoré boli spustené do prevádzky najneskôr 31. decembra 2007. ...“

- 10 Od 1. januára 2007 bol článok 266 quinquies ods. 3 tretí pododsek písm. c) Colného kódexu zmenený takto:

„3. ...

Dodávky plynu sú takisto oslobodené od dane, ak sú určené na použitie:

...

c) ako palivo na výrobu elektriny, s účinnosťou od 1. januára 2006.

Oslobodenie stanovené v... [odseku 3 písm. c)] sa nevzťahuje na dodávky plynu určeného na použitie v zariadeniach uvedených v článku 266 quinquies A. Avšak výrobcovia, ktorých zariadenie nečerpalo výhody zo zmluvy o výkupe elektriny..., môžu čerpať výhody zo systému zakotveného v [odseku 3 písm. c)] za predpokladu, že sa vzdajú práva na oslobodenie od vnútroštátnej dane vyplývajúceho z článku 266 quinquies A.“

Spor vo veci samej a prejudiciálna otázka

- 11 Sucrerie de Toury, ktorej právnou nástupkyňou je Cristal Union, prevádzkuje kogeneračné zariadenie na kombinovanú výrobu tepla a elektriny, v ktorom používa zemný plyn ako palivo.
- 12 Na zemný plyn, ktorý bol spoločnosti Sucrerie de Toury dodaný v období od 1. januára 2006 do 25. decembra 2007, uplatnil jeho dodávateľ, ktorý zaň zaplatil určitú sumu, vnútroštátnu spotrebnú daň stanovenú pre zemný plyn v článku 266 quinquies Colného kódexu.

- 13 Sucrerie de Toury, ktorá sa domnievala, že tieto dodávky plynu mali byť od uvedenej dane oslobodené na základe článku 14 ods. 1 písm. a) smernice 2003/96, sa obrátila na Tribunal administratif d'Orléans (Správny súd Orléans, Francúzsko) s návrhom, aby uložil Francúzskej republike povinnosť nahradiť škodu, ktorú táto spoločnosť údajne utrpela z dôvodu oneskoreného prebratia danej smernice do vnútroštátneho práva.
- 14 Rozhodnutím z 31. januára 2013 Tribunal administratif d'Orléans (Správny súd Orléans) tento návrh zamietol.
- 15 Rozsudkom z 18. decembra 2014 Cour administrative d'appel de Nantes (Odvolací správny súd Nantes, Francúzsko) zamietol odvolanie, ktoré proti uvedenému rozhodnutiu podala Sucrerie de Toury, v podstate z dôvodu, že na zemný plyn určený na kombinovanú výrobu tepla a elektriny sa vzťahuje výlučne článok 15 ods. 1 písm. c) smernice 2003/96, ktorý stanovuje možnosť členských štátov oslobodiť od dane energetické výrobky používané na takúto výrobu, a nie článok 14 ods. 1 písm. a) danej smernice, podľa ktorého členské štáty oslobodia od dane energetické výrobky používané na výrobu elektriny.
- 16 Dňa 10. februára 2015 podala Sucrerie de Toury proti tomuto rozsudku dovolanie na Conseil d'État (Štátna rada, Francúzsko).
- 17 Za týchto podmienok Conseil d'État (Štátna rada) rozhodla prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru túto prejudiciálnu otázku:

„Vzťahuje sa na energetické výrobky používané na kombinovanú výrobu tepla a elektriny výhradne možnosť oslobodenia od dane priznaná [článkom 15 ods. 1 písm. c)] smernice 2003/96, alebo sa na tieto výrobky, pokiaľ ide o časť týchto výrobkov, ktorých spotreba zodpovedá výrobe elektriny, vzťahuje tiež povinnosť oslobodenia od dane stanovená [v článku 14 ods. 1 písm. a)] uvedenej smernice?“

O prejudiciálnej otázke

- 18 Svojou prejudiciálnou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa článok 14 ods. 1 písm. a) smernice 2003/96 má vykladať v tom zmysle, že povinné oslobodenie od dane upravené v tomto ustanovení sa uplatňuje na energetické výrobky používané na výrobu elektriny, pokiaľ sa tieto výrobky používajú na kombinovanú výrobu elektriny a tepla v zmysle článku 15 ods. 1 písm. c) tejto smernice.
- 19 Podľa francúzskej vlády sa na energetické výrobky používané na kombinovanú výrobu elektriny a tepla kogeneračným zariadením, o aké ide vo veci samej, vzťahuje výlučne článok 15 ods. 1 písm. c) smernice 2003/96 v tom zmysle, že napriek článku 14 ods. 1 písm. a) tejto smernice nie je členský štát povinný oslobodiť od dane časť týchto výrobkov používanú na výrobu elektriny.
- 20 Cristal Union, fínska vláda a Európska komisia sa naopak domnievajú, že článok 15 ods. 1 písm. c) smernice 2003/96 nevyklučuje uplatnenie článku 14 ods. 1 písm. a) tejto smernice, ktorý ukladá členským štátom povinnosť oslobodiť od dane časť energetických výrobkov používanú na výrobu elektriny kogeneračným zariadením, o aké ide vo veci samej. Jediným cieľom uvedeného článku 15 ods. 1 písm. c) je poskytnúť členským štátom dodatočnú možnosť čiastočne alebo úplne oslobodiť od dane časť energetických výrobkov, ktorá sa používa na výrobu tepla.
- 21 Podľa ustálenej judikatúry ustanovenia týkajúce sa oslobodení uvedené v smernici 2003/96 majú byť predmetom autonómneho výkladu založeného na ich znení, ako aj na štruktúre tejto smernice a cieľoch, ktoré sleduje (pozri v tomto zmysle rozsudky z 3. apríla 2014, Kronos Titan a Rhein-Ruhr Beschichtungs-Service, C-43/13 a C-44/13, EU:C:2014:216, bod 25, ako aj z 13. júla 2017, Vakaru Baltijos laivų statykla, C-151/16, EU:C:2017:537, bod 24 a citovanú judikatúru).

- 22 V prvom rade treba uviesť, že zo samotného znenia prvej vety článku 14 ods. 1 písm. a) smernice 2003/96 vyplýva, že členské štáty majú povinnosť oslobodiť od dane stanovenej v tejto smernici „energetické výrobky používané na výrobu elektriny“.
- 23 Je potrebné konštatovať, že toto ustanovenie z pôsobnosti uvedeného povinného oslobodenia nijako nevyklučuje energetické výrobky používané na výrobu elektriny kogeneračným zariadením, o aké ide vo veci samej. Platí totiž, že takéto zariadenie využíva na výrobu elektriny „energetické výrobky“ v zmysle článku 14 ods. 1 písm. a) prvej vety smernice 2003/96.
- 24 V druhom rade, pokiaľ ide o štruktúru smernice 2003/96, treba pripomenúť, že cieľom tejto smernice nie je zaviesť všeobecné oslobodenia od dane (pozri v tomto zmysle rozsudky z 1. decembra 2011, *Systeme Helmholtz*, C-79/10, EU:C:2011:797, bod 23, a z 21. decembra 2011, *Haltergemeinschaft*, C-250/10, neuvverejnený, EU:C:2011:862, bod 19).
- 25 Rovnako, keďže článok 14 ods. 1 smernice 2003/96 taxatívne stanovuje povinné oslobodenia záväznú pre členské štáty v rámci zdaňovania energetických výrobkov a elektriny (pozri rozsudky z 5. júla 2007, *Fendt Italiana*, C-145/06 a C-146/06, EU:C:2007:411, bod 36, ako aj zo 4. júna 2015, *Kernkraftwerke Lippe-Ems*, C-5/14, EU:C:2015:354, bod 45), nemožno jeho ustanovenia vykladať extenzívne, inak by bolo zosúladené zdaňovanie zavedené touto smernicou zbavené akéhokoľvek potrebného účinku.
- 26 Vzhľadom na to, ako už Súdny dvor konštatoval, článok 14 ods. 1 písm. a) prvá veta smernice 2003/96, ktorý ukladá členským štátom povinnosť oslobodiť od dane energetické výrobky používané na výrobu elektriny, stanovuje nepodmienujúcu a presnú povinnosť, keďže toto ustanovenie priznáva jednotlivcom právo odvolávať sa naň priamo pred vnútroštátnymi súdmi (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 17. júla 2008, *Flughafen Köln/Bonn*, C-226/07, EU:C:2008:429, body 29 až 33).
- 27 Okrem toho treba pripomenúť, že ak mal normotvorca Únie v úmysle umožniť členským štátom odchyliť sa od tohto režimu povinného oslobodenia, urobil tak výslovne, a to v článku 14 ods. 1 písm. a) druhej vete smernice 2003/96, podľa ktorého môžu členské štáty zdaníť energetické výrobky používané na výrobu elektriny z dôvodov, ktoré sa týkajú ochrany životného prostredia, a v článku 21 ods. 5 treťom pododseku tejto smernice, na základe ktorého členské štáty, ktoré oslobodzujú od dane elektrinu vyrobenú malými výrobcami elektriny, musia zdaníť energetické výrobky používané na jej výrobu.
- 28 Zo štruktúry smernice 2003/96 teda vyplýva, že okrem týchto dvoch osobitných prípadov sa povinné oslobodenie energetických výrobkov používaných na výrobu elektriny stanovenej v článku 14 ods. 1 písm. a) prvej vete tejto smernice uplatňuje na členské štáty bezpodmienečne.
- 29 V treťom rade, pokiaľ ide o účel sledovaný smernicou 2003/96, treba najskôr uviesť, že táto smernica tým, že stanovuje harmonizovaný režim zdaňovania energetických výrobkov a elektriny, má za cieľ, ako vyplýva z jej odôvodnení 2 až 5 a 24, podporovať náležité fungovanie vnútorného trhu v odvetví energetiky tým, že vylúči narušenie hospodárskej súťaže (pozri v tomto zmysle najmä rozsudky z 3. apríla 2014, *Kronos Titan a Rhein-Ruhr Beschichtungs-Service*, C-43/13 a C-44/13, EU:C:2014:216, body 31 a 33; z 2. júna 2016, *ROZ-ŠWIT*, C-418/14, EU:C:2016:400, bod 32, ako aj zo 7. septembra 2017, *Hüttenwerke Krupp Mannesmann*, C-465/15, EU:C:2017:640, bod 26).
- 30 Na tieto účely, pokiaľ ide o výrobu elektriny, normotvorca Únie rozhodol, ako vyplýva najmä zo strany 5 dôvodovej správy návrhu smernice Rady o reštrukturalizácii právneho rámca Spoločenstva pre zdaňovanie energetických výrobkov (Ú. v. ES C 139, 1997, s. 14), uložiť členským štátom podľa článku 1 smernice 2003/96 povinnosť zdaníť vyrobenú elektrinu, pričom energetické výrobky používané na jej výrobu musia byť oslobodené od dane, a to s cieľom predísť, ako uviedol generálny advokát v bodoch 56 až 62 svojich návrhov, dvojitému zdaneniu elektriny.

- 31 Ak by energetické výrobky používané na výrobu elektriny kogeneračným zariadením, o aké ide vo veci samej, neboli oslobodené od dane podľa článku 14 ods. 1 písm. a) prvej vety smernice 2003/96, viedlo by to k nebezpečenstvu dvojitého zdanenia, keďže takto vyrobená elektrina by bola takisto zdanená podľa článku 1 tejto smernice.
- 32 Smernica 2003/96 nevyklučuje každé nebezpečenstvo dvojitého zdanenia, keďže ako bolo uvedené v bode 27 tohto rozsudku, členský štát podľa článku 14 ods. 1 písm. a) druhej vety tejto smernice môže zdaňovať energetické výrobky používané na výrobu elektriny z dôvodov, ktoré sa týkajú ochrany životného prostredia (pozri rozsudok zo 4. júna 2015, Kernkraftwerke Lippe-Ems, C-5/14, EU:C:2015:354, bod 51).
- 33 Platí však, že ak by sa na kogeneračné zariadenie, o aké ide vo veci samej, nemohlo uplatniť oslobodenie od dane stanovené v článku 14 ods. 1 písm. a) prvej vete smernice 2003/96 len z dôvodu, že nevyrába len elektrinu, ale produkuje kombinovaným spôsobom teplo a elektrinu, mohlo by to viesť, ako poukazujú okolnosti veci samej, k rozdielnemu zaobchádzaniu s výrobcami elektriny, čo by viedlo k narušeniu hospodárskej súťaže, ktoré ohrozuje fungovanie vnútorného trhu v odvetví energetiky (pozri v tomto zmysle rozsudok z 21. decembra 2011, Haltergemeinschaft, C-250/10, neuverejnený, EU:C:2011:862, body 17 a 18).
- 34 Okrem toho treba pripomenúť, že účelom smernice 2003/96 je tiež, ako sa uvádza v jej odôvodneniach 6, 7, 11 a 12, podporiť ciele environmentálnej politiky (rozsudok zo 7. septembra 2017, Hüttenwerke Krupp Mannesmann, C-465/15, EU:C:2017:640, bod 26).
- 35 Zdaňovanie energetických výrobkov, ktoré sú používané na výrobu elektriny kogeneračným zariadením, o aké ide vo veci samej, by však vzhľadom na riziko dvojitého zdanenia, ktoré zahŕňa, bolo v rozpore s týmto cieľom.
- 36 Právo Únie má totiž za cieľ, ako vyplýva najmä zo smernice Európskeho parlamentu a Rady 2012/27/EÚ z 25. októbra 2012 o energetickej efektívnosti, ktorou sa menia a dopĺňajú smernice 2009/125/ES a 2010/30/EÚ a ktorou sa zrušujú smernice 2004/8/ES a 2006/32/ES (Ú. v. EÚ L 315, 2012, s. 1), podporiť kogeneráciu založenú na dopyte po využiteľnom teple na vnútornom trhu s energiou, keďže vysokoúčinná kombinovaná výroba predstavuje významný potenciál úspor primárnej energie.
- 37 Okrem toho je nesporné, ako vyplýva z odôvodnenia 20 smernice 2003/87/ES Európskeho parlamentu a Rady z 13. októbra 2003, o vytvorení systému obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov v spoločenstve, a ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 96/61/ES (Ú. v. EÚ L 275, 2003, s. 32; Mim. vyd. 15/007, s. 631), že kombinovaná výroba produkuje na vyrobenú jednotku menej emisií CO₂ ako oddelená výroba tepla a elektriny.
- 38 V dôsledku toho treba konštatovať, že zo znenia článku 14 ods. 1 písm. a) prvej vety smernice 2003/96, ako aj zo štruktúry a účelu tejto smernice vyplýva, že na energetické výrobky používané na kombinovanú výrobu tepla a elektriny sa vzťahuje povinné oslobodenie upravené v tomto ustanovení.
- 39 Článok 15 ods. 1 písm. c) smernice 2003/96 nemôže spochybniť tento výklad.
- 40 Fakultatívny režim upravený v tomto ustanovení, na základe ktorého môžu členské štáty čiastočne alebo úplne oslobodiť od dane energetické výrobky používané na kombinovanú výrobu tepla a elektriny alebo znížiť úroveň zdanenia týchto výrobkov, totiž nemôže byť rozhodujúcim prvkom pri definícii rozsahu povinných oslobodení stanovených v článku 14 ods. 1 smernice 2003/96 (pozri analogicky rozsudok z 1. marca 2007, Jan De Nul, C-391/05, EU:C:2007:126, bod 29).

- 41 V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry, pokiaľ možno ustanovenie práva Únie vykladať viacerými spôsobmi, treba uprednostniť ten výklad, ktorý zabezpečuje jeho potrebný účinok (pozri najmä rozsudky z 18. decembra 2008, *Afton Chemical*, C-517/07, EU:C:2008:751, bod 43, a z 10. septembra 2014, *Holger Forstmann Transporte*, C-152/13, EU:C:2014:2184, bod 26).
- 42 Ako však vyplýva z bodov 26 až 28 tohto rozsudku, článok 14 ods. 1 písm. a) prvá veta smernice 2003/96 ukladá členským štátom bezpodmienečnú povinnosť oslobodiť od dane energetické výrobky používané na výrobu elektriny.
- 43 Ak nemá byť toto ustanovenie zbavené svojho potrebného účinku, fakultatívny režim stanovený v článku 15 ods. 1 písm. c) tejto smernice nemôže mať inú ako zostatkovú povahu v tom zmysle, že len umožňuje členským štátom uplatniť na energetické výrobky používané na kombinovanú výrobu tepla a elektriny „[prednostné zaobchádzanie]“, ako vyplýva z odôvodnenia 25 uvedenej smernice, tým, že na účely podpory cieľov environmentálnej politiky uvedených v bodoch 34 až 37 tohto rozsudku bude prijatý osobitný režim, ktorý stanovuje buď oslobodenie týchto energetických výrobkov od dane, alebo zníženie úrovne ich zdanenia za predpokladu, že zvolená úroveň zdanenia zaručí povinné oslobodenie tej časti uvedených výrobkov, ktorá sa používa na výrobu elektriny (pozri analogicky rozsudok z 1. marca 2007, *Jan De Nul*, C-391/05, EU:C:2007:126, bod 29).
- 44 Cieľom článku 15 ods. 1 písm. c) smernice 2003/96 je priznať členským štátom dodatočnú možnosť odchyliť sa od zdanenia energetických výrobkov stanoveného v článku 1 tejto smernice, nie však vyhnúť sa uplatneniu režimu povinného oslobodenia stanoveného v článku 14 ods. 1 písm. a) prvej vete uvedenej smernice.
- 45 V tejto súvislosti treba spresniť, že prípadné praktické ťažkosti spojené s potrebou identifikovať časť energetických výrobkov používaných kogeneračným zariadením na výrobu elektriny vzhľadom na časť používanú na výrobu tepla, na ktoré poukazuje francúzska vláda, v žiadnom prípade nezbavujú členské štáty ich povinnosti bezpodmienečne oslobodiť od dane energetické výrobky používané na výrobu elektriny podľa článku 14 ods. 1 písm. a) prvej vety smernice 2003/96. V prejednávanej veci, ako uviedol generálny advokát v bode 74 svojich návrhov, z informácií poskytnutých Komisiou a spoločnosťou Cristal Union na pojednávaní vyplýva, že sa vôbec nejaví ako nemožné posúdiť, v súlade s pravidlami, ktoré pri neexistencii spresnenia v smernici prináleží stanoviť členským štátom, množstvo energetických výrobkov potrebných na výrobu určitého množstva elektriny alebo určitého množstva tepla, ktoré sa môže líšiť v závislosti od charakteristík kogeneračných zariadení.
- 46 Vzhľadom na všetky vyššie uvedené úvahy treba na položenú otázku odpovedať tak, že článok 14 ods. 1 písm. a) smernice 2003/96 sa má vykladať v tom zmysle, že povinné oslobodenie od dane upravené v tomto ustanovení sa uplatňuje na energetické výrobky používané na výrobu elektriny, pokiaľ sa tieto výrobky používajú na kombinovanú výrobu elektriny a tepla v zmysle článku 15 ods. 1 písm. c) tejto smernice.

O trovách

- 47 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (prvá komora) rozhodol takto:

Článok 14 ods. 1 písm. a) smernice Rady 2003/96/ES z 27. októbra 2003 o reštrukturalizácii právneho rámca spoločenstva pre zdaňovanie energetických výrobkov a elektriny sa má vykladať v tom zmysle, že povinné oslobodenie od dane upravené v tomto ustanovení sa uplatňuje na energetické výrobky používané na výrobu elektriny, pokiaľ sa tieto výrobky používajú na kombinovanú výrobu elektriny a tepla v zmysle článku 15 ods. 1 písm. c) tejto smernice.

Silva de Lapuerta

Fernlund

Bonichot

Arabadžiev

Regan

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 7. marca 2018.

Tajomník
A. Calot Escobar

Predseda prvej komory
R. Silva de Lapuerta